

Zamyslenia na týždeň po 11. nedeli po Svätej Trojici

Utorok 14. augusta 2018

Piesne: ES č. 205, 685

Text: L 21, 5 – 6. 20 – 24a

„5Ked' niektorí hovorili o chráme, ako je vyzdobený peknými kameňmi a venovanými okrasami, povedal: 6Prídu dni, že z toho, čo vidíte, neostane kameň na kameni, ktorý by nebol zborený.

20Ked' však uvidíte Jeruzalem obkľúčený vojskom, vtedy vedzte, že sa priblížila jeho skaza.

21A ktorí budú vtedy v Judsku, nech utekajú do vrchov, a ktorí budú v ňom, nech vyjdú, a ktorí na poliach, nech nevchádzajú do neho; 22lebo sú to dni pomsty, aby sa splnilo všetko, čo je napísané. 23Ale beda tehotným a tým, čo koja v tie dni. Lebo bude veľká bieda na zemi a hnev nad týmto ľudom. 24A budú padať pod ostrím meča a ako zajatí zavlčení budú medzi všetky národy.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Uvedené slová povedal Ježiš pred svojím ukrižovaním. Videl pred sebou mesto Jeruzalem, ktoré Ho odmietlo ako Mesiáša. Videl tesné domy, ulice, obyvateľov, chrám Hospodinov – jedinečnú stavbu tej doby. Jozef Flavius – historik toho obdobia popisuje chrám ako jeden zo starovekých divov sveta: „Nejestvuje nič iné na svete, čo by sa s ním dalo porovnať. Fasáda bohato zdobená zlatými tablami. Tak žiarila vo vychádzajúcom slnku, že ľudia odvracali od nej tvár, zrak, lebo sa im zdalo, že pozerajú priamo do slnka. Prichodzímu sa z diaľky chrám zdal ako snehom pokryté pohorie, lebo všetky jeho nepozlátané časti sa skveli belobou.“ Na čomkoľvek spočinul zrak návštevníka chrámu, všetko ho napĺňalo úžasom. Pre Židov bol ich chrám odbleskom veľkosti a vznešenosti Hospodina, ich Boha. Boli naň hrdí. Krásu chrámu Kristovi učeníci videli mnohokrát. I Ježiš. On povedal: „Prídu dni, že z toho, čo vidíte, neostane kameň na kameni.“ Ježiš sa nedal oslniť zlatom, belosťou mramoru, súhrou umeleckých foriem stavby. On sa pozeral na vnútro človeka a duchovné hodnoty. Jeho milovaný národ bol na Boží varovný hlas hluchý. Preto Ježiš zaplakal, vedel, čo bude s chrámom. Ježiš videl Boží národ zachvátený duchovnou ľahostajnosťou, nechotou konať podľa Božej vôle, konať pokánie, rútiaci sa do skazy. Učeníci nedokázali pochopiť Ježišovo proroctvo o zničení chrámu. Ježišove slová proroctva sa naplnili 10. augusta roku 70. Tí, ktorí verili Ježišovým slovám o zničení Jeruzalema a chrámu ušli z mesta, zachránili si život. Rímsky vojvodca Titus Židom v Jeruzaleme ponúkol mier, ak sa vzdajú. Odmietli. Vojvodca

chcel chrám ušetriť od skazy, zničenia. Vbehol do horiaceho chrámu, žasol nad jeho nádherou. Zachránil zlatý oltár, zlatý stôl i knihu Zákona. Tie neskôr našli v Ríme ako vojnovú korisť v triumfálnom sprievode. Jeruzalem i chrám zostali v troskách. Poučme sa z týchto udalostí. Poznajme čas milostivého Božieho navštívenia, verme v Ježiša Krista, za svoje hriechy číňme pokánie a budeme zachránení. Život si polepšime, aby sme nezahynuli ako Židia, ktorí hlas Hospodina, Jeho varovanie nechceli poslúchnuť. Poslušnosťou Bohu si zachránime dušu pre život, pre večnosť. Amen.

Modlitba:

Hospodine, Ty trestáš každé prestúpenie svojho zákona. Keby si nás súdil, nikto by pred Tebou neobstál. Prosíme Ťa, buď nám milostivý, odpusť naše viny pre Ježiša Krista, nášho Vykupiteľa. Daj, aby sme v pokání prežili zostávajúce dni nášho života. Ako sa otec zmilúva nad svojimi dieťkami, Ty, Bože, sa zmilúvaš nad tými, ktorí sa Ťa boja a Teba ctia. Daj nám poslúchať Tvoj hlas, konať Tvoju vôľu v posvätení. Vyslyš nás, Bože, pre Ježiša Krista, svojho Syna, naveky požehnaného. Amen.

Juraj Holec, diakon v CZ ECAV Ábelová